

FESTIVAL EIVISSA JAZZ 2017

DEL 6 AL 9 DE SETEMBRE

COMTE DE ROSSELLÓ

BALUARD DE SANTA LLÚCIA

DIMECRES 6

Carrer Comte de Rosselló

Concerts gratuïts

A les 21 hores: Big Band Ciutat d'Eivissa

Arturo Pueyo (clarinet); Wiebke Pahrman, Santiago Ramírez, Alberto Aguilera, Penélope Tafur (trompetes); Nacho Marí, Muriel Grossmann, Celia Prieto, Jorge Ortiz, Ester Torres (saxos); Vicent Tur, Vicent Matoses, Pep Guinot (trombons); Chelu García (piano); Radomir Milojkivic (guitarra); Chema Pellico (baix) i Dani Marín (bateria).

El programa de la Big Band Ciutat d'Eivissa per a l'Eivissa Jazz 2017 estarà basat en l'època daurada de les big bands, aproximadament entre els anys 20 i 40 del segle XX. A més, comptarà amb la col·laboració d'Arturo Pueyo Márquez, clarinetista i saxofonista eivissenc que desenvolupa la seva activitat professional principalment a Madrid, tot i que viatja molt sovint a l'illa per a impartir cursos i fer concerts.

A les 22,15 hores: Mariola Membrives 'Omega 20.16'

Grup subvencionat per l'AIE (Artistas, intérpretes o ejecutantes. Sociedad de gestión).

Mariola Membrives (veu), Oliver Blas (guitarra), Oriol Roca (bateria), Horacio Mateo Fumero Ramírez (contrabaix) i David Pastor (trompeta).

Quan es compleixen vint anys del llançament del disc 'Omega' d'Enrique Morente, Mariola Membrives, reuneix una banda formada per alguns dels músics més representatius de l'escena del jazz i el flamenc d'aquest país amb l'objectiu de reinterpretar i gaudir d'aquest treball que va significar el començament d'una nova era en l'univers flamenc unint la poesia de Federico García Lorca i les creacions de Leonard Cohen amb la premissa de que no hi ha límits, no hi ha barreres. Membrives es centra en Lorca i en aquella visió màgica i angoixosa d'una societat i valors que desapareixen, i també en el color andalús de la seva quasi imperceptible esperança, buscant ara, en nous sons i espais diferents, l'essència que els mestres ens van deixar intuir amb 'Omega'.

Cantant i actriu, resident a Barcelona, és graduada amb el títol superior de cante flamenco (Esmuc, Barcelona 2012), becada a l'excel·lència per la Fundació Anna Riera i la AIE, i formada en l'àmbit del jazz i música contemporània tant a la Esmuc com en el Taller de Músics. El seu treball més personal, 'Llorona', va guanyar la convocatòria de l'Infusiona't 2014. Ha

composat pel cinema i en aquests moments es la cantaora del projecte de La Fura dels Baus 'FREBACH 212', en plena gira internacional.

DIJOUS 7

Baluard de Santa Llúcia

A les 21,30 hores: MAP

Ramon Prats (bateria), Marco Mezquida (piano) i Ernesto Aurignac (saxo).

A mitjans de l'any 2015, tres de les veus considerades com més interessants de l'escena del jazz del nostre país van decidir unir les seves forces. Mezquida, Aurignac i Prats van donar forma a MAP, trio que en els seus dos anys d'història han recollit l'aplaudiment de crítica i públic.

El menorquí Marco Mezquida mescla la sensibilitat clàssica i la del segle XX, reunint uns recursos tècnics i expressius únics. Estudiant de piano a Maó dels 8 als 18 anys, es va llicenciar en piano jazz l'any 2009 a l'Esmuc. Ha estat premiat tres anys consecutius (2011, 2012 i 2013) com a Músic de l'Any per la Associació de Músics de Jazz i Moderna de Catalunya per la seva intensa i versàtil activitat concertística i creativa.

Procedent de Màlaga, Aurignac és un dels músics fonamentals de l'escena nacional, tant com a músic com a compositor i també com a educador. En la actualitat està considerat com un dels saxofonistes i compositors més destacats del panorama jazzístic espanyol. Llicenciat en saxòfon clàssic a Màlaga, va traslladar-se a Barcelona per estudiar jazz, harmonia moderna i improvisació de manera autodidacta. El 2014 va estrenar a Màlaga 'UNO', el seu projecte més ambiciós i que va convertir-se en el seu primer disc.

Nascut a Girona, Prats va estudiar flauta i solfeig al conservatori Isaac Albéniz d'aquesta ciutat, d'on va passar al Taller de Música de Banyoles de Barcelona per aprendre bateria, saxo i combo, arribant més tard al Taller de Músics de Barcelona i a l'Esmuc. L'any 2014 fou premiat com a músic de l'any, disc de l'any ('Pandora') i grup de l'any per l'Associació de Músics de Jazz i Moderna de Catalunya.

A les 22,30 hores: Ximo Tébar 'Soleo Band. The New Son Mediterráneo'

Ximo Tebar (guitarra), Luis Guerra (piano), Víctor Merlo (baix), Will Martz (teclats) i Vicente Climent (bateria).

El guitarrista valencià Ximo Tébar és el músic de jazz que més premis ha rebut de la Mostra Nacional de Jazz d'Eivissa, quatre premis entre els anys 1989 i 1990 com Millor Solista i Millor Grup de Jazz. Aquest any celebra el 25 aniversari de la seva carrera musical amb un nou disc, 'Soleo', on el protagonisme el té la fusió de jazz i flamenc amb aroma mediterrània. Tébar

es consolida amb aquest nou treball com un dels guitarristes més virtuoses de l'escena internacional.

Guitarrista, professor, compositor i productor, ha estat reconegut per la premsa especialitzada com un músic experimental, progressiu i innovador que li ha permès ser distingit com el creador del Son Mediterrani (fusió de jazz i flamenc amb aroma mediterrània). Als disset anys d'edat ja s'hi havia professionalitzat i se'l reconeixia com un dels guitarristes espanyols de jazz amb major projecció. Des de llavors, ha realitzat gires i enregistraments per Espanya, Europa i Amèrica liderant el seu propi grup o al costat de prestigiosos solistes com Lou Bennett, Johnny Griffinn, Benny Golson, Joe Lovano, Tom Harrell, Tete Montoliu, Anthony Jackson, Lou Donaldson, Louie Bellson, Joey DeFrancesco, Jan Ackerman, etc.

Actualment dirigeix el seu segell discogràfic, Omix Records, i comparteix les seves gires, enregistraments, produccions discogràfiques, workshops, tallers, seminaris i conferències, amb la docència com a professor de Guitarra Jazz en el Conservatori Superior de Música de València Joaquín Rodrigo. La seva extensa discografia (16 discos com a líder), els nombrosos premis que ha obtingut, les excel·lents crítiques que ha rebut, i sobretot l'eclecticisme i modernitat de la seva música l'han portat a ocupar un lloc preferencial al món del jazz actual que el reconeix com un gran coneixedor d'aquesta tradició.

DIVENDRES 8

Baluard de Santa Llúcia

A les 21,30 hores: Kontxi Lorente Trio

Kontxi Lorente (piano), Alessandro Cessarini (contrabaix) i Borja Barrueta (bateria).

Gran pianista i compositora, Kontxi Lorente, després de l'èxit de 'Mediterranean Sea' (sedajazz rècords, 2011) ens presenta el seu nou treball discogràfic titulat 'About Me', aquesta vegada en format de trio.

Acompanyada al disc d'enormes músics de prestigi en l'escena nacional i internacional (Alessandro Cesarini, contrabaix; Borja Barrueta, bateria i amb la participació de Perico Sambeat, saxo alt), Kontxi ha volgut editar i deixar constància de la seva música mitjançant deu temes en els quals ha reflectit les experiències i sensacions de la seva vida de forma magistral, temes que vénen a convertir-se en una sort d'autoretrat musical. Així, amb sinceritat i honestat la seva música sona franca i potent, enèrgica. I suposa a més un nou capítol en la trajectòria d'aquesta pianista capaç de construir paratges musicals molt seus, expressats mercè d'un talent compositiu i interpretatiu poc comú. Lorente aposta per un jazz personal, que oscil·la entre la tradició del hardbop i l'avantguarda intimista i intel·lectual del jazz europeu. El so energètic i sensibilitat de Lorente porten a transitar als seus temes des d'una dolçor i delicadesa íntimes al 'drive' i l'embranchida dels moments de major intensitat i swing. Tot això i gràcies a la genial personalitat dels músics que

l'acompanyen, 'About Me' resulta per a l'oïdor tot un plaer acompanyar-la en el camí, de ben segur ple de sorpreses i moments intensos.

A les 22,30 hores: Eivissa Jazz Experience

Abe Rábade (piano i direcció musical), Ariel Brínguez (saxo), Antoni Belenguer (trombó), Maina Acuña (bateria), Giulia Valle (contrabaix) i Arturo Serra (vibràfon).

Poc es pot dir avui en dia pels seguidors del festival Eivissa Jazz de la Eivissa Jazz Experience, un projecte nascut de la ma de Juan Jesús García Merayo i que des de l'any 2006 dirigeix Abe Rábade. Es tracta d'un exemple únic en el marc dels festivals que hi ha arreu del món. Un grup format per músics que han passat per l'escenari eivissenc en alguna ocasió i que es reuneix a l'illa el dia abans del concert per fer un únic assaig general abans de pujar a l'escenari del baluard de Santa Llúcia.

Abe Rábade Va néixer a Compostela (Galiza) el 8 de setembre de 1977. Va començar a estudiar música amb 4 anys en el Conservatori Històric de Santiago, on la iniciació s'impartia amb el mètode Kodaly -una manera d'aprenentatge en el qual prevalen la creativitat i la intuïció per sobre de tot-. Va continuar la seva formació al centre de jazz Estudio Escola de Música', també a Compostela on s'estudiava el solfeig amb standards de jazz i allí va descobrir que la improvisació podia ser l'expressió màxima d'aquesta forma d'art anomenada música. L'any 1995 va prosseguir els seus estudis als EUA, on va obtenir una llicenciatura Cum Laude en Jazz Composition i Piano Performance per la Berklee College of Music (Boston, EUA) el 1999. L'any 2000 va tornar a la ciutat on sempre vol seguir tornant: Santiago de Compostela.

És músic perquè pensa que la música és un dels més poderosos canals per a la comunicació emocional i obre la via de la intuïció. Intenta no perdre mai de vista aquests factors en aquells projectes que emprèn.

El seu primer instrument és el piano, el segon la bateria. També compon música i és docent. Des de 1996 dirigeix un trio de jazz acústic, que està format en l'actualitat per Pablo Martín Caminero al contrabaix i Bruno Pedroso a la bateria. També fa concerts i enregistraments amb formats musicals més amplis; quintet i septet principalment.

Des de l'any 2006 dirigeix musicalment el grup Eivissa Jazz Experience, una producció pròpia del Festival de Jazz d'Eivissa. La banda proposada és diferent en cada edició. Músics com Perico Sambeat, Jesús Santandreu, Víctor de Diego, Guim García Balasch, Kike Perdomo, Toni Belenguer, Alexis Quadrat, Pablo Martín, Marc Ayza, Marc Miralta, Ángela Cervantes, Albert Sanz, Joaquín Chacón, Ernesto Aurignac, Pere Navarro o David Mengual han format part del projecte en les seves últimes edicions. A més, la sintonia oficial del Festival Eivissa Jazz és de la seva autoria.

DISSABTE 9

Baluard de Santa Llúcia

A les 21,30 hores: Malstrom

(grup guanyador del festival Getxo Jazz 2017)

Salim Javaid (saxo), Axel Zajac (guitarra) i Jo Beyer (bateria).

Axel Zajac, Salim Javaid i Jo Beyer estan creant més colors i espai per a la associació musical del que es podria pensar veient la seva formació amb guitarra, saxòfon i bateria. El seu entusiasme per a la deconstrucció transforma la seva música en un irònic discurs sobre les possibilitats del jazz contemporani. El que Malstrom està fent va més enllà de qualsevol classificació estilística: és un experiment heavy-metal-hard-freejazz d'alt voltatge, una sensació sensorial i un joc quasi excessiu amb la força elemental de la música.

Aquest concert arriba a Eivissa fruit de la recuperada col·laboració entre els festivals d'Eivissa i el concurs de joves talents europeus de la localitat vasca de Getxo.

A les 22,30 hores: Marcin Wasilewski Trio

Marcin Wasilewski (piano), Sławomir Kurkiewicz (contrabaix) i Michał Miskewicz (bateria).

Aquest trio és un dels estels més brillants de l'escena del jazz polonès, reconeguda pel seu talent únic en la mescla de tradició amb el so contemporani.

Marcin Wasilewski Trio està format per: Marcin Wasilewski (nascut en 1975) en el piano, Sławomir Kurkiewicz (nascut en 1975) al contrabaix, i Michał Miskewicz (nascut en 1977) tocant la bateria.

La banda combina la gran tradició del trio de piano i crea el seu propi so distintiu en fer-ho. És també una de les bandes més consistent en el desenvolupament de l'escena musical polonesa, i que està molt oberta a la inspiració de l'entorn. El Marcin Wasilewski Trio és considerat una de les formacions de jazz més aclamades i úniques de la seva generació, i ha guanyat reconeixement en la seva Polònia nativa, així com a l'estranger.

En 2013, la banda celebra 20 anys de tocar en un equip inquebrantable. Però la seva història actual es remunta encara més enllà, fins a l'any 1990. Va ser llavors quan el Trio Simple Acoustic va ser fundat per un grup d'estudiants d'una escola secundària de música en Koszalin. La seva actuació de debut arribaria un any més tard, i la banda ràpidament va començar a guanyar premis en tota Polònia. En 1993, el jove percussionista Michał Miskewicz (fill del renombrat saxofonista polonès Henryk Miskewicz) es va unir al Trio Simple Acoustic i des de llavors el grup toca junt sense cap disputa personal. El seu primer disc, 'Komeda', va sortir l'any 1995, publicat pel segell Gowi Records de Cracòvia. Es va convertir en una de les estrenes més

comentades de l'any. Un homenatge a l'obra de Krzysztof Komeda, va consistir enterament en les seves composicions. Tant els crítics com l'audiència no van deixar d'escoltar en els enregistraments molt més que meres interpretacions de les peces històriques del jazz polonès. Les crítiques van aclamar al trio com una continuació creativa d'aquesta història, i una de les majors promeses de l'escena del jazz polonès.

La seva música aviat va encuriosir Tomasz Stańko, el llegendari trompetista polonès. A la fi dels anys noranta, Stańko estava buscant un nou esquadró, que li permetés seguir el tipus de treball que va fer amb Bobo Stenson, Anders Jormin i Tony Oxley. La trobada amb Tomasz Stańko va resultar ser un punt d'inflexió en la carrera del trio. Stańko va dir llavors que "en tota la història del jazz polonès no hi havia cap grup com aquest".

EXPOSICIÓ

'Imatges en clau de jazz. Eivissa Jazz 2013-2016'

Fotografies de José Luis Luna Rocafort

Refectori de l'Ajuntament Vell d'Eivissa

Del 5 al 22 de setembre

Els seus inicis com a fotògraf de concerts es remunten a l'any 1985. Des d'aquest any va fotografiar les actuacions del Festival Internacional de Jazz de Palma fins a la finalització del mateix l'any 1990. Amb el material obtingut entre el 85-88 va realitzar la seva primera exposició en el Palau Solleric de Palma, dins dels actes de l'IX Festival Internacional de Jazz de Palma de Mallorca (1989). L'any 1990 va participar en una exposició per a joves fotògrafs a la Sala d'Exposicions de La Caixa amb una sèrie de fotos de jazz al marge del festival.

En el 2009, torna al món de la fotografia de concerts en el Festival de Jazz de Sa Pobla, però no és fins a l'any següent que acudeix amb regularitat als concerts acompanyat de la seva càmera. A l'abril de 2011 realitza una nova exposició, en aquest cas a la sala de la Misericòrdia de Palma amb instantànies realitzades en l'últim any tant de jazz com de rock. Aquesta mateixa exposició també es va poder veure a l'Ajuntament de Porreres, durant la Setmana Musical de Porreres i les fotografies de Jazz a Sa Pobla, durant la celebració de la 17ª edició del Festival de Jazz de Sa Pobla. Al gener de 2012 a la sala Espai Xocolat de Palma, realitza una petita exposició retrospectiva de les 6 edicions del Festival de Jazz de Palma, que amb posterioritat s'ha pogut veure en la sala Espai UFI de Madrid. En 2013 participa en l'exposició col·lectiva Jazz World Photo, que inclou a 42 fotògrafs de jazz de tot el món i que girarà durant tot l'any per diversos festivals de jazz de Txèquia i Eslovàquia. Realitza exposicions individuals per al Dia Internacional del Jazz en el Palma Arena i en la 2ª edició del Mallorca Smooth Jazz Festival.

Des del 2014 té una exposició permanent a la sala de concerts del Mallorca Smooth Jazz Festival i ha participat en l'exposició internacional del Festival de Jazz de La Laguna (Tenerife).

En 2015 col·labora de nou amb el Dia Internacional del Jazz, en aquesta ocasió en una exposició col·lectiva en el Centre Cultural Sa Nostra.

Ha col·laborat amb la desapareguda revista Jaç i en l'actualitat amb les revistes Enderrock i Ruta 66, amb les pàgines web de TomaJazz, BN Mallorca, Enderrock, Zona de Jazz, La Ganzúa, JazzinMallorca, Fonart, Alternatilla, Notodoesindie, Jazz Voyeur Festival, Un tast de Jazz ... i qualche cosa més i amb la premsa local.

A més, ha realitzat fotografies i edició per a portades, llibrets i galetes de diferents àlbums i promocionals d'artistes com Son & The Holy Ghosts, Victor Uris, el serbi Ivan Kovacevic o els britànics The Chameleons.

I CONCURS DE MÚSICA 'VILA JOVE'

Omar Alcaide Quartet

Refectori de l'Ajuntament Vell d'Eivissa

8 de setembre

20,00 hores

Presentació del videoclip 'Thrashê', produït per Jara Estudios i dirigit per Javier Riera. Maqueta produïda per Omar Gisbert (Magrana Studios).

Concert a càrrec del grup Omar Alcaide Quartet, guanyador de la primera edició del Concurs de Música 'Vila Jove', que interpretarà les peces 'Purple Dreams (Omar Alcaide), Jazz Crimes (Joshua Redman), 'I don't need you' (Omar Alcaide), 'Dayana' (Omar Alcaide) i 'Thrashê' (Omar Alcaide).

Omar Alcaide Quartet està format per Omar Alcaide (guitarra), Llorens Barceló (Hammond), Pere Navarro (trompeta) i Andreas Fernández (bateria).

DOCUMENTAL

'IBIZA JAZZ THE EXPERIENCE'

Dirigit per Marco Torres

Auditori de Can Ventosa

15 de setembre

21,00 hores

'Eivissa Jazz the Experience' és un documental que preten desvetllar quin és el procés pel qual sis músics de renom i gran experiència s'uneixen per aconseguir un objectiu ambiciós: muntar un grup de jazz en una tarda i preparar un únic i irrepetible concert. Aquesta és la història de com es planteja i es forja una experiència singular dins del jazz espanyol. L'Eivissa Jazz Experience és un grup efímer i neix amb l'única intenció de morir després d'una sola actuació en el si del Festival Eivissa Jazz.

La de 2016 va ser la vuitena versió de l'Eivissa Jazz Experience. Al capdavant del grup, com en les set edicions anteriors, es troba el pianista gallec Abe Rábade. Rábade, un assidu del festival eivissenc, és l'encarregat d'escollir als integrants del grup, que varien cada any. Després es prepara el repertori amb peces dels músics que integrin l'Experience aquell any i tot amb només un assaig ja a Eivissa.

El documental ens acostava a la vida quotidiana d'aquests músics. Als seus treballs i a la seva relació amb la música. Amb el jazz. Els veurem desembolicar-se en el seu ambient. Els veurem comunicar-se entre sí a través de correus electrònics. I, sobretot, veurem com es reuneixen per primera vegada ja a Eivissa poques hores abans de la seva actuació. L'assaig és la clau del procés. És on de debò posen en comú les seves idees. Les seves visions del que ha de ser el concert i la dinàmica del grup. Dinàmica que només comptarà amb unes poques hores per néixer, desenvolupar-se i esclatar en el concert. Serà un èxit? Aconseguiran el que busquen? Quedaran contents amb el resultat? Li agradarà al públic? Ells també es fan aquestes preguntes instants abans de pujar a l'escenari. Tot això haurà de resoldre's, almenys en part, en l'assaig.

Cinc hores. Aquest és el temps que tindran per posar-se a prova els uns als altres i aconseguir un conjunt. Una harmonia que porti al fet que el públic gaudi del concert. Si s'aconsegueix la Experience serà, de nou, una de les millors experiències del festival.

